

med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes under Forhandling.

J. C. Christensen: Det er egentlig kun for en ren Forms Skyld, at jeg begærer Ordet, idet vi have den Sædvane her i Tinget, at en Mand fra hvert Parti tager Ordet ved første Behandling af et Lovforslag. Jeg kan nemlig indskrænke min Tale til at anbefale Lovforslaget, da jeg paa mit Partis Vegne slutter mig saavel til dets Motiver som til Finansministerens Udtalelser derom.

K. M. Klausen: Jeg kan ikke saaledes som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sige, at det for mit Vedkommende er en ren Formsag, naar jeg tager Ordet ved denne Lejlighed. Vi fik at vide af den højtærede Finansminister, at Sagen synes at have meget stor Hast, idet den Finansgruppe, som Ministeren har forhandlet med, kun er bunden ved sit Tilbud til 1ste November. Vi handle altsaa, kan jeg sige, her under et stærkt Tryk i Øjeblikket. Naar Stillingen er saaledes, forstaaer jeg ikke, at denne Sag ikke før er kommen her til Folketinget, saa at der kunde være blevet ordentlig Tid til at overveje Spørgsmaalet. Den finansielle Stilling er saa vanskelig i dette Land, at jeg synes, man bør nøjere overveje ethvert Skridt, man foretager i den Anledning. Da det ikke har været muligt under disse Forhandlinger her at faa Ministeren til at fremsætte sin Finansplan eller til at fortælle os noget om, hvorledes han tænker sig, at vi skulle kunne klare os i Fremtiden, hvorledes han tænker sig, at det skulde blive muligt at skaffe Balance til Veje i Statsregnskabet, forekommer det mig, at Tinget ikke lige med eet kan gaa med til at vedtage Fornyelsen af det Laan, som blev stiftet i Fjor. Jeg mener derfor, at det heldigste vil være, at denne Sag bliver overvejet i et Udvalg, saa at vi i dette maaske kunne faa de Oplysninger, som Ministeren ikke vil eller ikke har Lyst til at fremsætte offentlig her i Salen.

Min Stilling til Lovforslaget er derfor den, at jeg ikke for Øjeblikket er i Stand til i saa Henseende at tage Standpunkt, men ønsker, at Sagen maa blive overvejet i et Udvalg, saa at vi kunne faa mere Klarhed over, hvorledes vi i Virkeligheden

sidde i det, og hvad der vil være hensigtsmæssigt at gøre for at rede os ud af de Vanskeligheder, hvori Staten i Øjeblikket befinder sig.

Zahle: Denne Sag er kommen med saa ekstraordinær Hastighed, at Fortrykket, som skal bringe Finansministerens Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse, endnu ikke er omdelt (*Stemmer:* Det er omdelt). Det var her i alt Fald ikke for 10 Minutter siden, og nu er det for sent for mig at læse det. Jeg er derfor ikke sikker paa, om den højtærede Finansminister i Gaar gav nogen Forklaring af Grunden til, at Kreditten her er bleven strammet en lille Smule. Det hidrører ikke derfra, at de, som give denne Kredit til den danske Stat, ved denne Lejlighed ønske at faa større Udbytte af Laanet, thi det Fornyelsestempel, som skal betales om 6 Maaneder tilfaldt den franske Stat. Det beløber sig til $\frac{1}{2}$ pro mille, der vil sige mellem 7,000 og 8,000 Kr., og det kan ikke være for at skaffe den franske Stat denne Indtægt, som for denne Stat er ganske betydningsløs, at Kreditten, som sagt, er bleven strammet lidt. Man har derfor hidtil, saa vidt jeg ved, ikke faaet nogen Forklaring af Grunden til, at man ikke vil forny Laanet paa 1 Aar, men kun vil forny det paa 6 Maaneder. Det maa dog være Meningen, at naar de 6 Maaneder ere gaaede, er den Finansgruppe, som giver denne Kredit, villig til at forny Laanet og forny det paa de samme Betingelser som nu. Men jeg ved end ikke i dette Øjeblik, om den højtærede Finansminister har oplyst Tinget om, hvorvidt Finansgruppen er bunden til Fornyelsen af Laanet om 6 Maaneder paa samme Vilkaar, og hvilke Garantier Ministeren i den Henseende har.

Det er ogsaa besynderligt, at Finansministeren kommer her den 25. Oktober og forelægger et Forslag om Fornyelse af dette Statslaan, dog paa et enkelt Punkt paa andre Vilkaar, end det oprindelig var stiftet, idet Laanetiden er forkortet til 6 Maaneder, og saa forlanger, at Rigsdagen skal gøre det færdigt paa 4 Dage eller højst 5. Det er ikke til at forstaa, af hvilken Grund Finansministeren ikke tidligere er skreden til Forhandling med denne Finansgruppe om Laanet, da Finansministeren jo vidste, at Laanet udløb, og at Pengene skulde skaffes til Veje enten ved Fornyelse af Laanet eller paa anden Maade. Der har været al mulig Opfordring for Finansministeren til at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og skaffe Rigsdagen en rimelig Frist til at behandle Sagen.